

La meua jubilació

Rogelia Nos

La meua va ser una vocació tardana.

La meua avia, la tia Roseta "la masovera", sempre ens deia a ma mare i a mi, "si la xiqueta estudiaria i tingueres una carrereta, jo em moriria tranquila, perquè vos quedariu arreglaetes i no vos faltaria res".

Però jo era la xiqueta que tenia que estudiar i m'agradava més jugar amb les meues amigues. Jugàvem a les eres, al riu, a l'església vella o al carrer, simplement. Ens divertíem jugant a fer casetes, a basque, a amagar-nos, al sambori, a cartonets, a tabes i altres jocs que no recorde. Però havíem de tornar a casa quan s'encengueren les llums, encara que algunes vegades no les veíem!, i ... rinya segura.

Aquesta vida tan encisadora va durar fins als 14 anys, aleshores vaig aprendre a cosir, a ca Paquita "la del mecànic" de la fàbrica de teixits. També vaig aprendre a brodar a màquina, ja que brodar a mà ho havíem après a l'escola per les vesprades.

Tenia jo 18 anys quan va arribar a Les Coves una mestra de 21 anys, que es deia Maria Teresa Bel Adell. Va estar 2 cursos escolars. Dª Raquel Roca em la va presentar, per a que fóra amiga de tota la colla. Amb ella ho passàvem bé. Jo que tenia afició a les labors li ajudava a dibuixar els jocs de llit que brodàvem les alumnes, així com les manteleries, els coixins, les bosses de pa i tot allò que demanaven. Moltes vesprades, estava a l'escola amb ella, i fins i tot si tenia, Mª Teresa, necessitat de desplaçar-se a Castelló, jo li atenia la classe.

Aquesta experiència, em va fer desitjar ser mestra i encara que tenia 19 anys, vaig començar a estudiar amb D. Cristòbal Roca, ingrés i ler Curs de Batxiller. Seguint amb els estudis, fins que vaig acabar Magisteri. Als 25 anys vaig començar la meua tasca com a mestra. Sóc de l'oposició del 1964 i fins ara he gaudit treballant en la meua professió.

He de dir que les criatures sempre m'han agradat molt i entre els joves em trobo bé. M'interessa sentir les seues converses, conèixer la seua música, respectar les seues opinions.... Això ha facilitat la meua tasca d'ensenyament en tots aquests anys. "Ser mestra és el millor que m'ha pogut passar". Ara miro amb goig la tasca acabada. Alegries, il·lusions, anècdotes, cursets, tot queda en el cor....

Comença una nova etapa per a gaudir del temps lliure. Desenvolupar el "hobbys" que no hem pogut fer mentre hem treballat. Aprofitar xerrades amb els veïns i amics. Atendre amb més cura a la família, sense mirar el rellotge i si queda salut i voluntat donar-se als que ens necessiten. Així ho demano a Déu que m'ha permès arribar a la fi de la meua sembra, dins del camp de l'educació.

Em sento alliberada i aquest sentiment m'ompli de satisfacció, ja que segons un filòsof "Més valuosa que la vida és la llibertat".

El inicio de una nueva etapa

Llegado el verano, profesores y alumnos inician el período vacacional. Para Rogelia Nos y Carmen Ibáñez es un verano especial porque en septiembre ya se volverán a las aulas con un nuevo curso

por Ana I. Carreras

Junto a un grupo de amigos en los colegios que se van a ir por unas vacaciones, se encuentran los profesores, se preparan las aulas y después de disfrutar de unas vacaciones se vuelven a las aulas con un nuevo curso. Para Rogelia Nos y Carmen Ibáñez es un verano especial porque en septiembre ya se volverán a las aulas con un nuevo curso.

Rogelia y Carmen nos enseñan algunas de sus fotografías.

...de las fotografías de sus padres, uno que era el hijo de los años de la infancia. "Sin embargo, ahora el profesor está en las aulas que son muy diferentes".

RECUERDOS

"La carencia en las instalaciones se suple con compañerismo", comenta Carmen

...de la familia", ya que es un recuerdo de esos días. "Cuando se volvieron a las aulas y la escuela ya estaba vacía".

RECUERDOS

"Cuando llegué hace 20 años ya se habían del nuevo colegio Pio XII", dice Rogelia

...de la familia", ya que es un recuerdo de esos días. "Cuando se volvieron a las aulas y la escuela ya estaba vacía".

Homenaje a dos maestras del Pio XII

■ VILA-REAL. Las profesoras del colegio Pio XII Rogelia Nos Pastor y Carmen Ibáñez Beltrán celebraron ayer junto a sus compañeros su jubilación en una fiesta compuesta por una misa en la capilla del ermitario de la Virgen del Pilar, seguida de un comida. PÁGINA 24

